

DECYZJA Nr 41 / 2024

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572)

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcy M [REDAKTOWANO] W [REDAKTOWANO] prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO] W [REDAKTOWANO], ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], NIP [REDAKTOWANO], karę **pieniężną w wysokości 400 zł** (słownie złotych: czterysta 00/100) z tytułu ujawnionego w toku kontroli niewykonania przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

Uzasadnienie

Pismem z dnia 06.02.2024 r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, zwany dalej *Opolskim WIIH*, zawiadomił przedsiębiorcę M [REDAKTOWANO] W [REDAKTOWANO] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [REDAKTOWANO] M [REDAKTOWANO] W [REDAKTOWANO] ul. [REDAKTOWANO], [REDAKTOWANO], zwanego dalej *Stroną*, o zamiarze wszczęcia kontroli w zakresie przestrzegania przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168).

W dniach 26.02 i 05.03.2024 r. na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia kontroli nr NRU.78.2024 z dnia 23.02.2024 r. inspektorzy reprezentujący *Opolskiego WIIH*, przeprowadzili kontrolę w siedzibie sklepu internetowego [REDAKTOWANO] przy ul. [REDAKTOWANO] w [REDAKTOWANO], w którym *Strona* prowadzi działalność gospodarczą.

Zgodnie z przedmiotowym zakresem kontroli inspektorzy ocenili przestrzeganie przez *Stronę* przepisów dotyczących uwidaczniania cen towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej, w oparciu o obowiązujące w tym zakresie akty prawne:

- ustawę z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168), zwaną dalej *ustawą o informowaniu o cenach*;
- rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2022 r. poz. 2776), zwane dalej *rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*.

W toku kontroli wytypowano łącznie 30 towarów oferowanych do sprzedaży w obniżonych cenach na stronie internetowej www.powerstore24.pl, z czego 15 sprawdzono pod kątem prawidłowości podania najniższej ceny towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki / od wprowadzenia towaru, pomiędzy okazaną dokumentacją, a ceną uwidocznioną na stronie internetowej. W wyniku powyższego, stwierdzono nieprawidłowości w sposobie informowania o obniżonych cenach **9 towarów** poddanych kontroli, z uwagi na naruszenie:

- **art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach w związku z art. 4 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach** – w przypadku 8 towarów: Materac 160x200 Medical PRO Kokos Prestige Gruby 24 cm Dwustronny H3 i H4 w obecnej cenie sprzedaży 969,99 zł, przy najniższej cenie od wprowadzenia towaru – 869,99 zł (poz. 1 załącznika Nr 2 do protokołu kontroli); Autko zdalnie sterowane RC BMW Z4 w obecnej cenie sprzedaży 92,75 zł, przy najniższej cenie od wprowadzenia towaru – 84,00 zł (poz. 17 załącznika Nr 2 do protokołu kontroli); Materac 120x200 Medical LUX 22 cm Exclusive w obecnej cenie sprzedaży 799,00 zł, przy najniższej cenie od wprowadzenia towaru – 699,00 zł (poz. 19 załącznika Nr 2 do protokołu kontroli); Materac 120x200 Medical PRO Kokos w obecnej cenie sprzedaży 799,00 zł, przy najniższej cenie od wprowadzenia towaru – 699,00 zł (poz. 20 załącznika Nr 2 do protokołu kontroli); Materac 140x200 Medical PRO Kokos w obecnej cenie sprzedaży 869,99 zł, przy najniższej cenie od wprowadzenia towaru – 799,00 zł (poz. 21 załącznika Nr 2 do protokołu kontroli); Materac 90x200 Medical PRO kokos w obecnej cenie sprzedaży 599,00 zł, przy najniższej cenie od wprowadzenia towaru – 499,00 zł (poz. 22 załącznika Nr 2 do protokołu kontroli); Materac 160x200 Medical PRO Kokos w obecnej cenie sprzedaży 969,99 zł, przy najniższej cenie od wprowadzenia towaru – 869,99 zł (poz. 23 załącznika Nr 2 do protokołu kontroli); Materac 100x200 Medical LUX 22 cm Exclusive w obecnej cenie sprzedaży 799,00 zł, przy najniższej cenie od wprowadzenia towaru – 749,00 zł (poz. 30 załącznika Nr 2 do protokołu kontroli) – stwierdzono, że uwidoczniona cena promocyjna była wyższa od najniższej ceny towaru oferowanego do sprzedaży w okresie krótszym niż 30 dni, co wprowadza konsumenta w błąd i budzi wątpliwość występowania faktycznej obniżki danego towaru.
- **art. 4 ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach** – w przypadku 1 towaru: Adapter podróżny przejściówka w obecnej cenie sprzedaży 28,69 zł (poz. 15 załącznika Nr 2 do protokołu kontroli) – najniższa cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki uwidoczniona na wywieszce cenowej jest nieprawidłowa, gdyż jest niższa niż wynika to z przesłanej dokumentacji zawierającej historię ceny. Na stronie internetowej sklepu przy produkcji podana została cena w wysokości 38,69 zł, natomiast z okazanej dokumentacji wynika, iż najniższa cena z ostatnich 30 dni przed wprowadzeniem obniżki wynosiła 38,86 zł, Wskazane nieprawidłowości udokumentowane zostały w protokole kontroli (nr akt

NRU.8361.78.2024) oraz w załączniku Nr 2 do protokołu kontroli. Przedmiotowe dokumenty zostały bez uwag podpisane i odebrane przez *Stronę* w dniu 05.03.2024 r. Do akt sprawy zostały również dołączone wydruki zdjęć, przedstawiające prezentację towarów w witrynie internetowej sklepu.

W dniu 05.03.2024 r. *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze w zakresie usunięcia nieprawidłowości w ten sposób, że usunięty został napis „promocja” przy zakwestionowanych produktach.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* w miejscu sprzedaży detalicznej przedsiębiorca ma obowiązek uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Miejscem sprzedaży detalicznej w przypadku sprzedaży towarów na odległość jest strona internetowa tj. witryna internetowa sklepu, na której podawane są konsumentowi wszelkie informacje charakteryzujące nabywany towar.

W myśl art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach* w każdym przypadku informowania o obniżeniu ceny towaru lub usługi obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki.

Z kolei zgodnie z art. 4 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach* jeżeli dany towar lub dana usługa są oferowane do sprzedaży w okresie krótszym niż 30 dni, obok informacji o obniżonej cenie uwidacznia się również informację o najniższej cenie tego towaru lub tej usługi, która obowiązywała w okresie od dnia rozpoczęcia oferowania tego towaru lub tej usługi do sprzedaży do dnia wprowadzenia obniżki.

W 8 zakwestionowanych przypadkach *Strona* prowadząc sprzedaż internetową towarów promowała je jako towary objęte obniżką, tymczasem ich cena w okresie krótszym niż 30 dni od dnia rozpoczęcia sprzedaży do dnia wprowadzenia obniżki była niższa od obecnej ceny promocyjnej. Faktyczna obniżka ceny nie miała zatem miejsca. *Opolski WIIH* uznał, że taki sposób uwidocznienia cen wprowadza konsumentów w błąd, jest niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Konsument zostaje informowany o obniżce ceny, jednak w rzeczywistości jej nie ma. Jest to obniżka pozorna. Zastosowany przez *Stronę* sposób uwidaczniania cen 8 towarów został przez *Opolskiego WIIH* zakwalifikowany jako naruszenie art. 4 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

W jednym skontrolowanym przypadku uwidoczniona przy towarze najniższa cena z okresu 30 dni przed wprowadzeniem obniżki nie była tą, która rzeczywiście była najniższa i obowiązywała w tym okresie. Uwidocznienie przy towarze ceny, która nie obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki zostało zakwalifikowane przez *Opolskiego WIIH* jako naruszenie art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Mając na uwadze stwierdzone nieprawidłowości *Opolski WIIH* uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia *Stronie* kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach* z tytułu niewykonania przez *Stronę* obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Pismem z dnia 03.04.2024 r. *Opolski WIIH* zawiadomił *Stronę* o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego oraz poinformował, iż na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U z 2024 r. poz. 572) dalej *Kpa*, *Stronie* przysługuje prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Jednocześnie *Opolski WIIH* zwrócił się do *Strony* o przekazanie informacji dotyczącej wielkości osiągniętych obrotów i przychodu w roku 2022.

W dniu 19.04.2024 r. do tutejszego organu wpłynęły kopie zeznania o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36L, informacji o wysokości dochodu (straty) z pozarolniczej działalności gospodarczej PIT/B oraz zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-38 w roku podatkowym 2022. Ponadto informację w zakresie osiągniętego przez *Stronę* przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej za rok 2022 *Opolski WIIH* uzyskał również od Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE].

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził, co następuje.

Strona prowadząc działalność gospodarczą w sklepie internetowym [REDAKTOWANE] z siedzibą w [REDAKTOWANE], przy ul. [REDAKTOWANE], deklarowała sprzedaż towarów w obniżonych cenach, tymczasem przy 8 towarach cena promocyjna była wyższa od najniższej ceny towaru oferowanego do sprzedaży w okresie krótszym niż 30 dni, natomiast przy 1 towarze stwierdzono niezgodność najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, pomiędzy okazaną dokumentacją dotyczącą historii ceny, a uwidocznioną na stronie internetowej sklepu.

Biorąc pod uwagę wyżej przedstawione ustalenia faktyczne i prawne *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* nie wykonała obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 w związku z art. 4 ust. 3 oraz obowiązku z art. 4 ust. 2 *ustawy o informowaniu o cenach*, co stanowi podstawę do nałożenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej *Opolski WIIH* uwzględnił przesłanki ujęte w art. 6 ust. 3 *ustawy o informowaniu o cenach*, tj. stopień naruszenia obowiązków w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody, wcześniejsze naruszenia oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków, a także wielkość jego obrotów i przychodu, a także sankcje nałożone na

przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Oceniając **stopień naruszenia obowiązków** *Opolski WIIH* uznał, iż *Strona* jest odpowiedzialna za błędne przekazywanie konsumentom informacji o najniższej cenie towaru, która obowiązywała w okresie krótszym niż 30 dni przed wprowadzeniem obniżki przy 8 towarach na 30 poddanych kontroli oraz za niezgodność najniższej ceny z 30 dni przed obniżką pomiędzy okazaną dokumentacją, a uwidocznioną ceną na stronie internetowej sklepu, przy 1 produkcie na 15 poddanych kontroli.

Oceniając charakter, wagę i skalę naruszenia *Opolski WIIH* uwzględnił stan faktyczny udokumentowany w aktach sprawy, zważył ilość stwierdzonych naruszeń oraz sposób niedopełnienia przez *Stronę* obowiązków wynikających z przepisów ustawy o *informowaniu o cenach*. Cena towaru poza jego marką i przeznaczeniem jest podstawowym czynnikiem determinującym wybór danego towaru spośród innych dostępnych w ofercie handlowej.

Ustawa o informowaniu o cenach wymaga aby każdorazowo podczas informowania o sprzedaży towarów w cenach promocyjnych zamieścić w bliskości towaru objętego promocją – informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie 30 dni przed wprowadzeniem obniżki, a w przypadku towarów oferowanych do sprzedaży w okresie krótszym niż 30 dni, informację o najniższej cenie tego towaru, która obowiązywała w okresie od dnia rozpoczęcia oferowania towaru do sprzedaży do dnia wprowadzenia obniżki. Jest to ustawowy obowiązek, którego niespełnienie świadczy o istotnym naruszeniu przepisów dotyczących informowania o cenach. Błędne przekazywanie informacji o najniższej cenie towaru obowiązującej przed wprowadzeniem obniżki uniemożliwia konsumentom świadomy wybór.

Promocja czyli „obniżka” oznacza zmniejszenie (w szczególności cen). Dla konsumentów oznacza to możliwość kupienia towaru taniej, zaoszczędzenia, co skutkuje większą skłonnością do zainteresowania się ofertą. *Strona*, organizując obniżkę musi informować o najniższej cenie, która obowiązywała przed wprowadzeniem obniżki, w ten sposób zachęca konsumentów do zakupu produktu w atrakcyjnej cenie. Przejrzystość cen w przypadku promocji zapewnia konsumentom realny punkt odniesienia podczas podejmowania decyzji zakupowych. *Strona* udostępniła powyższe informacje jednak, przy 8 produktach podała aktualną cenę sprzedaży wyższą od najniższej obowiązującej w okresie krótszym niż 30 dni od wprowadzenia obniżki. W ten sposób wprowadziła konsumentów w błąd przez wzbudzenie przekonania o obniżce i o atrakcyjności oferty, podczas gdy w okresie krótszym niż 30 dni towar był tańszy. Skala i waga naruszenia są istotne, ponieważ naruszenie stwierdzono w odniesieniu do 26 % towarów

poddanych kontroli, które były oferowane do sprzedaży w obniżonych cenach.

Kolejnym czynnikiem, wpływającym na wymiar kary jest **dotychczasowa działalność przedsiębiorcy**, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 *ustawy o informowaniu o cenach* oraz uzyskane korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków. Przesłanka ta znajduje swoje odniesienie do oceny podmiotu gospodarczego funkcjonującego na wspólnym rynku w okresie poprzedzającym kontrolę.

Opolski WIIH stwierdził, iż jest to pierwsze naruszenie przez *Stronę* przepisów z zakresu *ustawy o informowaniu o cenach*. Organ uwzględnił okoliczność, że *Strona* prowadzi działalność gospodarczą od 26 września 2022 r. (data rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej wg CEIDG). Należy wskazać, że *Strona* jako doświadczony przedsiębiorca powinna zawsze wykazać się znajomością przepisów dotyczących prowadzonej działalności, szczególnie istotnych z punktu widzenia interesów i praw konsumentów. W toku kontroli *Strona* podjęła dobrowolne działania naprawcze, poprzez usunięcie słowa „PROMOCJA” przy zakwestionowanych produktach. W ten sposób zaprzestała sugerować konsumentom, że towary te są sprzedawane w obniżonych cenach.

Wielkość obrotów i przychodu stanowi przesłankę określającą pozycję przedsiębiorcy na rynku i pozwala na dostosowanie wymiaru kary do jego możliwości, przyczyniając się do osiągnięcia funkcji prewencyjnej zastosowanej sankcji. *Strona* w toku postępowania administracyjnego przedstawiła informację dotyczącą wielkości obrotów i przychodu osiągniętych w 2022 roku, przesyłając kopię zeznania podatkowego (PIT-36L, PIT/B oraz PIT-38)). Niezależnie od powyższego informację w zakresie osiągniętego przez *Stronę* przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej za rok 2022 *Opolski WIIH* uzyskał również od Naczelnika Urzędu Skarbowego w [REDAKTOWANE].

Oceniając przesłankę dot. sankcji nałożonych na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych *Opolski WIIH* uznał, że nie jest ona spełniona, ponieważ przeprowadzona kontrola nie jest kontrolą w sprawach transgranicznych, tj. działalności gospodarczej o transgranicznym charakterze prowadzonej przez przedsiębiorcę.

Podkreślenia wymaga fakt, że kara pieniężna powinna być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca. Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to znaczy właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych. Sankcja nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, która powinna być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości

w przyszłości. Wszystkie te cele powinny być łącznie uwzględnione.

W toku postępowania administracyjnego *Opolski WIIH* ocenił również przesłanki do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 i 2 *Kpa*. Zgodnie z ww. przepisem organ administracji publicznej odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, przy wystąpieniu jednej z przesłanek:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub
- 2) za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy podkreślić, że w przypadku pierwszej przesłanki obydwa warunki powinny być spełnione kumulatywnie, czyli jedynie znikoma waga naruszenia wraz z zaprzestaniem działań niezgodnych z prawem może być podstawą do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Zaistnienie jednego z powyższych warunków jest niewystarczające.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy *Opolski WIIH* uznał, iż nie ma podstaw, aby stwierdzone nieprawidłowości uznać za znikome naruszenie prawa. *Strona* nie dopełniła obowiązku prawidłowego uwidocznienia informacji o obniżonych cenach. Przy 8 towarach sugerowała obniżkę, gdy tymczasem w okresie krótszym niż 30 dni towar był sprzedawany w jeszcze niższej cenie. Natomiast przy 1 towarze ujawniono niezgodność najniższej ceny z 30 dni przed wprowadzeniem obniżki pomiędzy okazaną dokumentacją, a ceną uwidocznioną na stronie internetowej. Sposób uwidaczniania przez *Stronę* cen jest niejednoznaczny, budzący wątpliwości i niezgodny z przepisami *ustawy o informowaniu o cenach*. Wagi naruszenia nie można uznać za znikomą, ponieważ konsumenci zostali pozbawieni istotnych informacji dotyczących objętych promocją towarów. Dlatego też mimo podjęcia działań dobrowolnych przez *Stronę* i uzupełnienia wymaganych informacji w trakcie kontroli *Opolski WIIH* nie znalazł podstaw aby odstąpić od ukarania, ponieważ w sprawie nie zaistniało kumulatywne spełnienie przesłanek umocowujących organ administracji publicznej do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej.

W przedmiotowej sprawie brak jest ponadto podstaw do zastosowania art. 189f §1 pkt 2 *Kpa*. *Opolski WIIH* stwierdził, że na *Stronę* nie była uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna za to samo zachowanie lub aby *Strona* została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Podkreślić należy, że postępowania w zakresie prawidłowości uwidaczniania cen mogą być prowadzone wyłącznie przez organy Inspekcji Handlowej. Dlatego z uwagi na właściwość terytorialną *Opolskiego WIIH* w stosunku do miejsca prowadzenia działalności gospodarczej przez kontrolowanego, inny organ nie mógł nałożyć na *Stronę* kary

pieniężnej za to samo naruszenie.

Brak jest także podstaw do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 2 *Kpa*, w myśl którego w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

W ocenie tutejszego organu odstąpienie od nałożenia kary na tej podstawie byłoby niecelowe i nie doprowadziłoby do zupełnego wyeliminowania nieprawidłowości. Ponadto zaznaczyć należy, że w przedmiotowej sprawie *Strona* nie ma możliwości usunięcia skutków naruszenia prawa, które zaistniały w przeszłości.

Biorąc pod uwagę powyższe, zgodnie z art. 6 ust. 1 *ustawy o informowaniu o cenach*, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5 ww. ustawy, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

Po ocenie opisanych wyżej przestępstw *Opolski WIIH* postanowił wymierzyć *Stronie* karę pieniężną w wysokości **400 zł**. Uwzględniając poziom szkody grożącej potencjalnym nabywcom oraz zakres naruszenia *Opolski WIIH* uznał, iż kara pieniężna w kwocie określonej w sentencji decyzji mieści się w ustawowo wyznaczonych granicach, jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń, a także spełni swoją funkcję prewencyjną.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i 3 *ustawy o informowaniu o cenach* karę pieniężną stanowiącą dochód budżetu państwa przedsiębiorca uiszcza na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer **39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP** Oddział Okręgowy Opole, w terminie **7 dni** od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

Zastępca Opolskiego Wojewódzkiego
Inspektora Inspekcji Handlowej

dr Marek Kawa

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

1. Na podstawie art. 127 § 1 i 2 oraz art. 129 § 1 i 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) od niniejszej decyzji przysługuje *Stronie* odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie, Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Mickiewicza 1, 45-367 Opole, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Na podstawie art. 130 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.
3. Zgodnie z art. 16 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) decyzja ostateczna to decyzja, od której nie służy odwołanie w administracyjnym toku instancji.
4. Zgodnie z art. 127a ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2024 r. poz. 572) przed upływem terminu do wniesienia odwołania *Strona* może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez *Stronę*, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż podlega natychmiastowemu wykonaniu, a *Stronie* nie przysługuje prawo wniesienia odwołania ani skargi do sądu administracyjnego.
5. Zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 168) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.).
6. Kara pieniężna niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tekst jednolity Dz. U. z 2023 r. poz. 2383, z późn. zm.), od której naliczane są odsetki za zwłokę na podstawie art. 53 § 1 ww. ustawy.

Otrzymują:

1. M [REDACTED] W [REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]
2. BA
3. a/a

10

